

omgang mag blijven genieten en dat nog menigmaal Uw wetenschappelijke ervaring en practisch inzicht mij tot hulp en steun zullen zijn.

Waarde Hilversumsche Collega's,

Het valt me niet gemakkelijk Uw kring te verlaten, in welken ik zoo menig blijk van vriendschap ondervonden heb. Ook al zal ik U nu niet meer dagelijks ontmoeten, zoo hoop ik toch, dat dit geen verandering zal brengen in de aangename verhouding, waarin ik zoovele jaren tot U mocht staan. Nu ik dit woord van afscheid tot U spreek, realiseer ik me, dat ik, U verlatend, ook dien wijderen kring van collega's vaarwel zeg, met wie ik in organisatie en vereeniging zoovele jaren mocht saamwerken en strijden voor het gymnasiale onderwijs. De liefde voor dat onderwijs, die ik in dien kring aantrof, heeft me de overtuiging geschonken, dat, temidden van den strijd der geesten, de klassieke opvoeding in Nederland kan zijn saevis tranquilla in undis.

Dames en Heeren Studenten,

Ik kan mij zoo goed voorstellen, dat het U vreemd zal zijn voortaan de door U zoozeer gewaardeerde leiding van mijn voorganger, Prof. Pos te moeten missen, en ik gevoel de groote verantwoordelijkheid, die door het overnemen van die taak op mij komt te rusten. Trouwens op zichzelf reeds besef ik het gewicht van het mij opgedragen werk: immers de vele jaren van mijn leeraarschap hebben mij geleerd, hoe kostelijk het ambt is, waartoe Gij bezig zijt U te bekwamen, maar daardoor ook hoe belangrijk het is, dat Gij tot het bekleeden van dat ambt goed wordt voorbereid. Ik wil pogen daartoe naar de mate mijner krachten mede te werken en zal mij gelukkig achten, wanneer Gij mij Uw vertrouwen wilt schenken. Maar behalve dat vertrouwen zal er van Uw zoowel als van mijn zijde toewijding noodig zijn en wel toewijding, die een uitvloeisel is van liefde tot de wetenschap, die wij te beoefenen hebben. Immers: vele zaken zijn noodig tot die beoefening, maar ook op dit terrein geldt het, dat de meeste van deze is de liefde.

Ik heb gezegd.